

শ্ৰীদেৱানন্দ ভাৰালীৰ সম্বন্ধনা সভা

“তেওঁৰ অবদান ভাৰম্যত বংশধৰসকলে গাহাৰিব নোৱাৰিব”

(নিজস্ব সংবাদদাতাৰ পৰা)

যোৰহাট : এক অনাড়ম্বৰ অথচ গাম্ভীৰ্যপূৰ্ণ অহুষ্ঠানত যোৱা ৩১ অক্টোবৰ দেওবাৰে আবেলি চন্দ্ৰকান্ত সন্দিকৈ ভৱনত অসম সাহিত্য সভাই যোৰহাট শাৰী সভাৰ সংযোগত অসমৰ ভাষা-ভাৱিদ, আৰু বহু বুদ্ধ সাহিত্যিক শ্ৰীদেৱানন্দ ভাৰালীক সম্বৰ্দ্ধনা জনায়। শান্ত সুন্দৰ বহুতক দেওবাৰৰ সন্ধ্যা চন্দ্ৰকান্ত ভৱনত ডিব্ৰুগড়ৰ পৰা পুৰুষোত্তমকে অসমৰ বিচিত্ৰ ঠাইৰ প্ৰায় হুশ প্ৰাণীৰ আৰু দৰ্শকৰ সমাবেশত, অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি পণ্ডিত, সাহিত্যিক শ্ৰীডেৱেশ্বৰ নেওগৰ পৌৰ-হিত্যত অহুষ্ঠান অহুষ্ঠিত হয়।

চাৰিকুৰি দুবছৰ বয়সৰ দেওমা দেই যোৱা, চুটি চাপৰ ভাৰালী ডাঙৰীয়াৰ অটুট কাহ্না আৰু মনোবলৰ মাজত লুকাই আছে এটা মহল সতেজ প্ৰাণ শক্তি। ভৱনৰ সুস্থিত গাভীৰ পৰা নম্বাৰ লগে লগে প্ৰকাৰে ম'লা পিছাই তেখেতক সভা-ধনীলৈ আগবঢ়াই অনাৰ লগে লগে সৰ্ববহুত সকলোৰে ধিয় দিয়ে আৰু আয়তীসকলে মঙ্গল উচ্চাৰণ কৰে। শ্ৰীদেৱেশ্বৰ ভট্টাচাৰ্যই উপাত্ত-বৰ্তী বৈদিক জ্যোতিষতৰে মঙ্গলপ্ৰাণ কৰি গাম্ভীৰ্যপূৰ্ণভাৱে অহুষ্ঠানৰ কাৰ্য্যসূচীৰ পাতনি মেলে। অহুষ্ঠানত সৰ্ববহুত হৈছিল যোৰহাটৰ বহু বুদ্ধ সাহিত্যিক আৰু সাহিত্য-প্ৰেমীসকল।

অৱশ্যে বাবে সশ্ৰদ্ধ প্ৰশংসা জনায় আৰু সেইদিনা ছপা-শালৰ পৰা ওলোৱা শ্ৰীমুকন্দ “সাহিত্য” আৰু “মহাভাৰত কুঁহিপাত” নামৰ দুখনি পুথি ভাৰালী ডাঙৰীয়াৰ হাতত অৰ্পণ কৰে। শ্ৰীমুকন্দে কয় “সাহিত্যিকৰ জীৱন সৰ্বতোৰুখী আৰু বাস্তৱত লগত বান্ধি ভাৱে জড়িত থাকিব লাগিব।”

যুগৰ উত্তীৰ্ণ

সম্বৰ্দ্ধনাৰ উত্তৰত শ্ৰীভাৰালী ডাঙৰীয়াই এটি সংস দীৰ্ঘমীয়া ভাষণ দিয়ে। তেখেতে কয়, “এনে শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম মোৰ দেশবাসীৰ পৰা মই পাম বুলি আশা কৰা নাছিলো। মোৰ জীৱনটো শুকান মৰুভূমি। সময়

আৰু সংসাৰৰ বিচিত্ৰতা দেখি নই কেচুৱা কালত যিদৰে বিস্মিত হৈছিলো, এতিয়াও সমানেই বিস্মিত হওঁ।” এই বহুমানৰ আঁৰত কি আছে তাক পাবলৈ, জানিবলৈ যেন উদ্ভৱ। জীৱনৰ প্ৰেৰণাৰ বিচাৰ কৰি তেখেত আধ্যাত্মিক ভাৱনাৰ পিৰনলৈ উঠি গৈছে। কিন্তু মাটিৰ পৃথিবীৰ কথাও পাহৰি যোৱা নাই। দেশত ক্ষমতা লাভৰ আশংকাৰ প্ৰকাশত দেখি ফুৰি হৈছে আৰু এই ক্ষমতা তেখেতৰ সমাজসুচন মনৰ পৰিচয়। শেষত তেখেতে বৈদিক মন্ত্ৰধ্বনি উচ্চাৰণ কৰি কৈছিল “সুংসা পুত্ৰ : উত্তীৰ্ণত, মনৰ পৰিচয়। শেষত তেখেতে বৈদিক মন্ত্ৰধ্বনি উচ্চাৰণ কৰি কৈছিল “সুংসা পুত্ৰ : উত্তীৰ্ণত, জাগ্ৰত।”

অহুষ্ঠানৰ পৌৰোহিত্য কৰি সভাপতিৰ আসনৰ পৰা শ্ৰীডেৱেশ্বৰ নেওগে কয়, “সমগ্ৰীয়া ভাষাৰ মৌলিক বিচাৰ” গ্ৰন্থই অসমীয়া ভাষাতত্ত্ব গবেষণাৰ প্ৰথম পদক্ষেপ। শ্ৰীনেওগে যোৰণা কৰে—“শ্ৰীমুক্ত ভাৰালীৰ অসমীয়া ভাষাভাৱলৈ বংশধৰ সকলে পাহৰিব নোৱাৰিব।”

মেলে, অহুষ্ঠানত সৰ্ববহুত হৈছিল যোৰহাটৰ বহু বুদ্ধ সাহিত্যিক আৰু সাহিত্য-প্ৰেমীসকল। সেই সকলৰ ভিতৰে অনেক এটা সৰ্ববহুত অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ বাবে যোগাইছিল সাংগ্ৰহীয়া বৰঙণি। একে-লগে এটা অহুষ্ঠানত এই সকলোকে দেখা পোৱাটো অহুজ সকলৰ বাবে আছিল পৰম আশ্ৰয় বতৰ।

আশংকা

বয়োবৃদ্ধ সাহিত্যিক শ্ৰীমুকন্দ চন্দ্ৰ ভট্টাচাৰ্যই প্ৰথমে যে বহুটি সাহিত্য সভাৰ তৰফৰ পৰা আদৰ্শ জনাই কৈছিল, গুণীৰ গুণৰ মোল বুলি শ্ৰদ্ধা জনাব জনটো জাতিৰ বাবে শুভলক্ষণ। অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰধান সম্পাদক শ্ৰীহৰিশ্ৰাস্ত্ৰ ৰেওগে সাহিত্য সভাৰ তৰফৰ পৰা আভিনন্দন পাঠ কৰাৰ পিছত এখন শৰাইত কেইবাখনো পুথি কুশাম গামোছাসহ ভাৰালী ডাঙৰীয়াৰ হাতত অৰ্পণ কৰে। অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰজ্ঞান সভাপতি অসমতৰুখী অধিকা-গিনী ৰায়চৌধুৰী, বুৰঞ্জীৰ বেণুধৰ শৰ্মা, অধ্যক্ষ ত্ৰৈলোক্য নৰ গোস্বামীৰ উপৰিও শ্ৰীমুকন্দ অমিয় কুমাৰ হুগ, হৰিশ্ৰাস্ত্ৰ বৰুৱা, বিনয় চন্দ্ৰ বৰুৱা, ডাঃ প্ৰমোদ ভট্টাচাৰ্য আৰু অসমৰ বিচিত্ৰ শাৰী সাহিত্য সভাৰ তৰফৰ পৰা ভাৰালী ডাঙৰীয়াৰ অৱসানৰ বাবে শ্ৰদ্ধা জনাই অহুষ্ঠানৰ ভিত্তি শুভস্থাপনা পঠৰ। অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি বৰ্দ্ধাৰ নীলমণি ফুকনে উদাত্ত কণ্ঠেৰে ভাৰালী দেৱ

আশা কৰা নাছিলো। মোৰ জীৱনটো শুকান মৰুভূমি। সময় বালিত মই একো চিন বৈ যাব পৰা নাই” বুলি বিস্ময়ৰে তেখেতে আক্ষেপ কৰে। “এই দিনত মই সকলোকে স্মৰণ কৰিছো বুলি তেখেতে ভাৰতৰ বেতিয়ক, বহুতা, বণুগা, বানক, শিকক, বুদ্ধিগীৰী সকলোকে শ্ৰদ্ধা জনায় আৰু নিজৰ এৰি অহা অতীতৰ মাজলৈ ফুঁন ধায়। মাননীয় ৩৭তীন নাথ বেৰুৱাকৰা, ৩৭তীন চন্দ্ৰ আগব-ৱালাৰ বৰ্ধ সঁৱৰে। কালিকতাত আইন পঢ়িবলৈ যাওঁতে আহাৰ দুৰ্ঘটনাৰ সুন্দৰ সৰস বস্ত্ৰ বৰ্ণনাট শ্ৰোতাৰ কাৰ তুলিছিল উৎকৰ্ষিত। ১৯০৫ চনত কলিকতাৰ ফুটপাথৰ দোকানত পোৱা ‘প্ৰকৃত ব্যাকৰণ’ এখনেই ভাষাতত্ত্ব অধ্যয়নৰ বাবে তেখেতক কৰি তুলিলে অহুষ্ঠাপিত। ভাৰালী ডাঙৰীয়া এটা যুগৰ “হিতাহাস” অৰূপ হৈ পৰিছে। তেখেতৰ বৰ্ণনাত অতীত যুগ হৈ ফুটি উঠিছে। কিন্তু কথাৰ মাজতে সক ধেমেলীয়া কথাৰ অৱসানও কৰিবলৈও পাহাৰি যোৱা নাই, যিদৰে পাহৰা নাই গধুৰ বিৰ্ক মূলক প্ৰথম অৱতা-ৰণা কৰিবলৈ। তেখেতে কয়, “অসমৰ এতিয়াৰ সাহিত্যিকগণত নতুন ভাবকাৰ জেটীত তিল-কিছে। আজিৰ সাহিত্য বহুখণী হৈছে; ভাষা ভাৰত অগ্ৰণীক উন্নত হৈছে।”

জীৱন স্মৃতি

ভাষণৰ শেষত হৈ পৰিছিল গভীৰ জীৱন অভিজ্ঞতাৰ পৰিচয় জ্ঞাপক। “বৈসংগিক প্ৰকৃতি

বোকাখাট হাইস্কুলৰ সজু কাম

(নিজস্ব সংবাদদাতাৰ পৰা)

বোকাখাট : বোকাখাট হাই-স্কুলৰ দশম মান শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ এজন টি, বি বোগত আক্ৰান্ত হয়। ডিব্ৰুগড়ত পৰীক্ষা কৰাই অনোৱাৰ পিচত তেওঁ এতিয়া বোকাখাট চৰকাৰী হাইস্কুলৰ ডাক্তৰৰ চিকিৎসাধীন হৈ আছে। অসমৰ কোনো এখন হোষ্টেল কলেজত এটা বিনামূলীয়া ছিট পাবৰ বাবে আবেদন নিবেদন কৰা হৈছে। ছিট যোগোৱা পৰ্য্যন্ত ইয়াত চিকিৎসা কৰিবৰ বাবে আৱশ্যকীয় সকলো খৰচ বহন কৰিবৰ বাবে বোকাখাট হাইস্কুলৰ শিকক আৰু ছাত্ৰ-সকলৰ সাত জনীয়া এখন কমিটি গঠন কৰা হৈছে। ছাত্ৰজন আঁত ছুৰীয়া। তেওঁৰ বেথী আৰু আৱশ্যকীয় পুষ্টিৰ খাদ্যৰ দিহা এই কমিটিয়েই কৰিছে।